Azi, Daniela, fiica mea,
tăticu-ţi scrie de departe,
şi-L rog pe Dumnezeu să-ţi dea,
tot harul scris în sfânta-I Carte.

Să-L poţi cunoaşte pe deplin
şi Lui să-I dai pe veci viaţa,
să-ţi facă sufletul senin,
şi-oricând strălucitoare faţa.

S-ascultţi de El, s-ascultţi mereu,
să-I fii de-a pururi mărturie,
şi pacea Lui în orice greu,
să-ţi fie-ocrotitoare ţie.

**Să biruieşti orice păcat,
ce calea pe furiş ţi-aţine,
privind spre Cerul îndurat,
mereu se va-ndura de tine!**

Să-ţi încunune fruntea ta
cu-nţelepciune şi-umilinţă,
spre slava Lui să-I poţi cânta,
în curăţie şi-n credinţă!

Frumseţea lui Hristos oricând,
pe faţa ta senină fie,
aşa cum El era de blând,
aşa să fii pe veşnicie!

Şi inima să-ţi fie jar,
aprins în dragostea divină,
să răspândeşti oriunde har,
credincioşie şi lumină.

Aşa-ţi doresc!...Şi Dumnezeu,
în harul Lui nespus de mare,
să-ţi facă viaţa tot mereu
izvor de binecuvântare!